

ת"פ 60903/07/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד גולאני, עטא ג'ולאני, מוחמד קוואסמה, איאד אבו כויכ, סאמר ג'ולאני, רפעאי תמימי, חמזה תמימי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 60903-07-17 מדינת ישראל נ' גולאני (עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל
ע"י עו"ד בועז ביטון

המאשימה

נגד

1. מוחמד גולאני (עניינו הסתיים)
2. עטא ג'ולאני
- ע"י עו"ד דוד עמר
3. מוחמד קוואסמה (עניינו הסתיים)
4. איאד אבו כויכ (עניינו הסתיים)
5. סאמר ג'ולאני (עניינו הסתיים)
6. רפעאי תמימי (עניינו הסתיים)
7. חמזה תמימי (עניינו הסתיים)

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 2

רקע

נאשם מס' 2, עטא ג'ולאני, (להלן: **הנאשם**) הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשר לפשע (שתי עבירות), ניסיון גניבת רכב, שיבוש חומר מחשב ונהיגה פוחזת, סיוע לגניבת רכב, גניבת רכב, חבלה ברכב ושיבוש חומר מחשב. הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני, במסגרתו הודה הנאשם בחלק מהמיוחס לו בכתב האישום והמאשימה הסתפקה בהודאתו. בין הצדדים נותרה מחלוקת עובדתית מצומצמת ביחס למספר נקודות, והצדדים הסכימו כי בית המשפט יכריע במחלוקת במסגרת גזר הדין, על סמך הראיות שהוגשו (ההסדר התגבש לאחר שנשמעה פרשת התביעה והחלה פרשת ההגנה).

עובדות האישומים והמחלוקת

אישום ראשון

בסמוך ליום 10.7.17 קשר הנאשם יחד עם נאשמים מס' 1 ו- 3 ומעורב נוסף בשם עסאם רג'בי (להלן: **רג'בי**) לגנוב מכונית מסוג יונדאי, המשמשת להסעת נכים על מנת להעבירה לשטח הרשות הפלסטינית. לשם כך הצטיידו הנאשם

ושותפיו בציד יעודי, ובכלל זה סורק ומפתח מותאם, אשר הוכן מראש לצורך ביצוע הגניבה, בעזרת אחרים.

לשם הגניבה, הגיעו הנאשמים ורג'בי לשכונת רמות בירושלים במכונית מסוג יונדאי, בה נהג הנאשם. נאשם מס' 3 ירד מהרכב, נכנס למכונית אותה בקשו הנאשמים לגנוב וניסה להניע אותה, באמצעות המפתח המותאם, אך נעצר על ידי שוטרים בטרם החל לנסוע.

הנאשם ונאשם מס' 1 הבחינו בשוטרים ונמלטו מהמקום במכוניתם, בה נהג הנאשם, בנסיעה פוחזת - ובין הצדדים מחלוקת ביחס לעובדות המדויקות הנוגעות לאופן נהיגתו של הנאשם, בה אכריע בהמשך.

בשל מעשים אלו, הורשע הנאשם בעבירות של קשר לפשע, נסיון גניבת רכב, שיבוש מחשב ונהיגה פוחזת.

אישום שני

ביום 7.7.17 גנבו נאשמים 1-5 מכונית מסוג פולקסוואגן שירוקו מהעיר ירושלים, תוך שימוש במפתח מותאם, והנאשם סייע להם בכך. בין הצדדים מחלוקת לאופן הסיוע ומידתו, ואכריע בה בהמשך.

אישום שלישי

בתקופה הסמוכה ליום 19.6.17 קשר הנאשם יחד עם נאשמים מס' 3 ו-4 ועם רג'בי לגנוב מכונית מסוג יונדאי סנטה פה. לצורך הגניבה, שלח הנאשם לנאשם מס' 4 את מס' השלדה של מכונית היונדאי, ונאשם מס' 4 הכין מפתח מותאם למכונית זו, בעזרתו של אדם אחר, אזרח ירדני.

ביום 22.6.17 הגיע רג'בי למבשרת ציון, על מנת לאתר את המכונית קודם לגניבתה.

ביום 23.6.17 בסמוך לשעה 22:16 גנבו הנאשם ונאשם מס' 3 את המכונית ממבשרת ציון: השניים נכנסו למכונית באמצעות המפתח המותאם, וקודדו מחדש את מחשב הרכב באמצעות סורק יעודי, על מנת שניתן יהיה להניע באמצעות המפתח המותאם. לאחר מכן גנבו הנאשם ונאשם מס' 3 את המכונית ונסעו מהמקום, אך מסיבה לא ברורה עצרו לאחר עשר דקות במחלף הראל ונמלטו מהמקום.

בשל שינוי קידוד מחשב הרכב, בעלת המכונית לא הצליחה להניעה באמצעות המפתח המקורי.

בשל מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירות של קשר לפשע, גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב ושיבוש מחשב.

המחלוקת העובדתית

כאמור, בין הצדדים נותרה מחלוקת עובדתית ביחס לאופי הנהיגה הפוחזת מושא האישום הראשון ומידתו וטיבו של הסיוע לגניבת הרכב באישום השני. הוסכם, כי בית המשפט יכריע במסגרת גזר הדין במחלוקות אלה, על סמך הראיות שהוגשו וטיעוני הצדדים.

אישום ראשון:

עמדות הצדדים

המאשימה הפנתה לעדויותיהם של השוטרים נאור אלנקרי ומשה עטיה, מהם עולה כי במהלך הארוע מושא האישום הראשון, לאחר שהנאשם הבחין במעצרו של נאשם מס' 3, הוא התחמק מהשוטרים ואגב כך פנה ימינה באופן פתאומי, תוך שחצה מספר נתיבים, ונכנס לצומת כאשר ברמזור אור אדום.

ב"כ הנאשם לא חלק על עובדות אלה, אך הפנה לכך שמעדותו של השוטר משה עטיה עלה כי הנאשם נהג במהירות סבירה, וכי עד זה לא התייחס בדבריו לכך שהנאשם סיכן הולכי רגל - וזאת בניגוד לדבריו של השוטר אלנקרי. לאור הפער בין דברי שני השוטרים, ביקש ב"כ הנאשם להעדיף את דבריו של השוטר עטיה. עוד טען, כי מדובר בעבירות תעבורה בלבד, ולא היה מקום לייחס לנאשם עבירה של נהיגה פוזת.

דין והכרעה

המחלוקת העובדתית שבין הצדדים צרה, ומתמקדת בשאלה האם הנאשם סיכן הולכי רגל בנהיגתו. לאור הראיות ודברי העדים, ראיתי להעדיף את עמדת ב"כ הנאשם: אכן, מדבריו של השוטר אלנקרי עלה, כי הנאשם גם סיכן הולכי רגל, אך שוטר אשר היה לצידו של אלנקרי במכונית לא התייחס לעניין זה. משכך, ראיתי להעדיף את הגרסה הנוחה יותר לנאשם.

באשר לטענת ב"כ הנאשם, כי לא היה מקום לייחס לנאשם עבירה על חוק העונשין: אכן, על דרך הכלל, ניתן להסתפק בעבירות על פקודת התעבורה כאשר מדובר בחציית נתיבים פרועה, וכניסה לצומת באור אדום. עם זאת, הנאשם עשה כן על מנת להתחמק משוטרים, ועל כן ניתן היה לייחס לו עבירה על חוק העונשין, אשר מעשים מקימים את יסודותיה. אוסיף על כך, כי הנאשם הודה בעבירה אשר יוחסה לו, במסגרת ההסדר הדיוני, ולא היה מקום לטעון כנגד הוראת החיקוק. במיוחד הדברים אמורים בשים לב לכך שבמסגרת ההסדר הדיוני המאשימה ויתרה על טענות אחרות שהועלו נגד הנאשם, ונאשם אינו יכול להנות מפרי הסדר, אך לחלוק על המעשים או הוראות החיקוק בהם הודה.

אישום שני

המאשימה ביססה את עמדתה על שתי שיחות טלפון בין הנאשם לבין נאשם מס' 5, אשר בוצעו לאחר הגניבה, בהן לשיטת המאשימה, השניים דיברו על מכונית השירוקו שנגנבה וסיכמו כי נאשם מס' 5 יביא אותה לנאשם, אשר ישקול אם הוא מעוניין בה. על מנת לבסס פרשנות זו, המאשימה הפנתה לכך שנאשמים מס' 1 ו-5 הורשעו בגניבת השירוקו, ועל כך שהנאשם לא הציע פרשנות תמימה לשיחה בחקירותיו. כמו כן הפנתה לחלקו של הנאשם בגניבות רכב אחרות, ולשיטת הגניבה הזוה (שימוש במפתח מותאם).

הדגש בטיעונו של הנאשם ביחס לאישום זה היה על כך שבזמן הגניבה הנאשם השתתף בחתונה של חברו, ולעניין זה העיד מספר עדים, ובהם החתן, והציג סרטוני וידאו מהארוע. כמו כן ב"כ הנאשם חלק על כך שהנאשם הוא הדובר בשתי שיחות הטלפון, והפנה לכך שהן בוצעו ממספרי טלפון שונים. לעניין זה הציג פלטי שיחות, מהן עולה כי אחד ממספרי הטלפון בו על פי טענת המאשימה שוחח הנאשם עם נאשם מס' 5 (המסתיים בספרות 701), היה בשימוש של אחר, אשר התקשר למכשיר הטלפון שהיה בשימוש של הנאשם (המסתיים בספרות 496).

דין והכרעה

זיהוי הדוברים

אין מחלוקת, כי נאשמים מס' 1 ו-5 גנבו ביום 7.7.17 בין השעות 16:30-20:45 את מכונית השירוקו.

זמן לאחר מכן, ביום 8.7.17, בשעות 00:42 ו- 00:45 נקלטות בעמדת האזנת סתר מס' 220556/2017, שתי שיחות, מס' 870 ו- 872, אשר אין חולק כי אחד הדוברים בהן הוא נאשם מס' 5 (עמדת ההאזנה היתה על מכשיר הטלפון שלו). הנאשם זוהה על פי קולו כדובר השני בשיחות אלו, וב"כ המאשימה הסתמך על עדותו של מתמלל השיחות, והפנה לשיחות אחרות בהן הזדהה הנאשם בשמו, וכך זוהה.

בשתי השיחות, אמר נאשם מס' 5 לנאשם כי הוא בדרכו אליו עם "שורוק", בת הדודה של בלאל, GTI" שהיא "ילדה שעוד לא היתה פתוחה". השניים מסכמים כי למחרת היום סאמר יראה לנאשם את אותה "שורוק", ואם היא תמצא חן בעיני הנאשם הוא יתחתן איתה.

על פי התרשמותי, זיהוי קולות הדוברים על ידי איש יחידת האזנת הסתר, יצחק חדיד, מהימן וניתן להסתמך עליו ללא חשש. ר' עדותו בדיון מיום 11.12.18. אוסיף על כך, כי שמעתי את השיחות בעצמי, מספר פעמים, והקשבתי לקולו של הנאשם בעת שהעיד. גם לאוזן לא מקצועית, נשמע כי הנאשם הוא הדובר השני באותן שיחות. ר' בהקשר זה ע"פ 440/87 חדד (20.3.89): (פס' 8 לפסק דינו של השופט גולדברג), שם נקבע:

...שכן, לא מדובר בנושא שבמומחיות, בו אין בידי בית המשפט לקבוע מימצא אלא בעזרתם של מומחים לדבר. שאם האזין בית המשפט ארוכות לנאשם ו"קלט" את קולו כדבעי, לא נגרע כוחו להשוות את הקולות מכל אדם אחר המכיר את קולו של הנאשם. לא ב"יצור" ראייה על-ידי בית המשפט עסקינן, אלא בהתרשמות בלתי אמצעית של השופט מראייה חפצית (הקול שבסליל) שהוגשה לפניו, באמצעות אחד מחושיו. זאת כשם שרשאי שופט, על-פי טביעת עינו, לקבוע, כי גונו של חפץ שהוצג לפניו הוא כגונו של חפץ אחר שהוא רואה, ואין הוא נזקק לשם כך לתיווך של מומחה ולהסכמת הצדדים כי יעשה שימוש בחוש הראייה; וכשם שמקבל השופט ראייה חפצית בדרך של התרשמות מהתנהגותו של עד, אם הוא מסמיק, מחוויר או עצבני (ראה r. Cross, c. 41. Tapper, on evidence 1985, 6th ed, London) וכן 'א' הרנון, דני ראיות (הדפוס האקדמי, כרך א, תש"ל) 178).

אדגיש, כי לא באתי בנעליו של העד חדיד, ואיני מגיע למסקנה עצמאית בדבר זהות הקולות על סמך שמיעת השיחות בלבד, אלא הקשבתי לשיחות על מנת להגיע להעריך את עדותו של משווה הקולות, והתרשמתי כי ניתן לסמוך על זיהוי את קולו של הנאשם.

אני ער לעובדה, כי השיחות היו משני מספרי טלפון שונים (אחד מסתיים בספרות 496 והשני בספרות 701), ולטענת ב"כ הנאשם, כי מכשיר מס' 701 לא היה בשימוש. לא ראיתי כי יש בכך כדי לקעקע את המסקנה כי הנאשם הוא הדובר השני בשיחות: ניכר על פני הדברים, הן בשל תוכן השיחות והן על פי זיהוי הקולות, כי שתי השיחות הן בין אותם דוברים, לאחר שהשיחה הראשונה התנתקה. עוד אומר, כי יתכנו הסברים רבים מדוע ישתמש הנאשם בשני מכשירי טלפון שונים, ואין מדובר בפרקטיקה חריגה ולא מוכרת בקרב מבצעי עבירות.

משמעות השיחות

הפרשנות אותה הציעה המאשימה, כי השיחות עוסקות במכונת הפולקסוואגן שירוקו, אותה מבקש נאשם מס' 5 להראות לנאשם, נראית הגיונית וסבירה, בשים לב לכך שהשניים גנבו זמן קצר קודם לכן מכונת מסוג שירוקו, והם מדברים ברמזים על "שורוק", שהיא כמו GTI (כינאי למספר מכונות ספורטיביות של פולקסוואגן).

הנאשם מנגד, לא הציע בחקירתו במשטרה שום הסבר לשיחות, אלא חלק על זיהוי קולו וטען כי אינו הדובר (ר' הודעתו מיום 16.7.17 בשעה 10:31. שורות 69-104). ההסבר אותו הציע הנאשם בעדותו לפני, אשר שילב בין מחלוקת זיהוי קולו ובין טענה כי אכן שוחח עם נאשם מס' 5 על בת דודתו שורוק, רחוק מלהתקבל על הדעת, גם אם אקבל שיש לנאשם קרובת משפחה בשם זה. קשה לקבל את הטענה ששיחה בענייני שדכנות תתקיים בשעה 0:42, כאשר הכלה המיועדת היא בת דודתו של הנאשם, והיא מבלה בשעה זו עם זה שמציע לשדכה. המעט שניתן היה לצפות לו, הוא שהנאשם יעיד את אותה שורוק, שתספר מדוע בנסיעה בשעת לילה עלה הרעיון לשדכה לבן דודה.

אדגיש, כי הנאשם העיד לפני בעניין זה, ולא היה באופן עדותו ותשובותיו, כדי להתגבר על התמיהות וחוסר ההגיון שבגרסתו בכללותה.

על כל אלה אוסיף, כי אין מחלוקת שהנאשם קשור לגניבת המכונית, שהרי הוא הודה בסיוע למעשה, ולכך שמאישומים מס' 1 - 3 בהם הודה עולה, כי הוא קשור לגניבות כלי רכב אחרים, שהתבצעו בשיטה דומה.

סיכום

מהשיחה עולה, כי נאשם מס' 5 הציע לנאשם לקבל את מכונית השירוקו הגנובה, והנאשם הסכים לבחון את האפשרות, לאחר בדיקת המכונית. אכן מדובר בסיוע, אך ברף הנמוך, שכן הוא אינו נוגע לביצוע הגניבה, אלא מספק לגנבים אפשרות לשימוש במכונית לאחר הגניבה. במיוחד הדברים אמורים בשים לב לכך שהוכח שבזמן הגניבה עצמה הנאשם השתתף בחתונת חברו, ולא היה חלק ממעגל המבצעים הראשון.

העונש

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם, המתבטאת בכך שחבר לאחרים ופעל עמם בצוותא, תוך תחכום ושימוש בציוד יעודי וידע מקצועי, ופגיעה בערכים מוגנים הנוגעים לבטחונו הרכושי של הציבור. במיוחד הדגיש כי המכונית מושא האישום הראשון משמשת להסעתם של שני ילדים הסובלים מנכות, והפנה לעדותו של בעליה בעניינו של רג'בי. כמו כן הפנה לכך שיתר הנאשמים אשר נדונו בפרשה זו קבלו אחריות למעשיהם בשלב מוקדם, ואילו הנאשם ניהל את התיק כמעט עד תום. לאור אלה, ביקש להשית על הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן גילו הצעיר, תנאים מגבילים בהם שהה עת ארוכה והעובדה שנישא לאחרונה ואשתו מצפה לילד. בטיעונו הפנה לעונשיהם של מעורבים אחרים בפרשה, אשר המאשימה הגיעה איתם להסדרים מקלים. כמו כן טען כי הנאשם ניהל בצדק את ההליכים, שכן נחשפו מחדלי חקירה משטריים שהביאו לכך שכתב האישום נגדו נשחק.

לענין המתחם טען, כי יש לקבוע מתחם עונש של מאסר, לתקופה שבין שמונה חודשים ועד 24 חודשים בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, ולהשית עליו שמונה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

מתחם העונש

ראשית אומר, כי ראיתי לקבוע מתחם עונש אחד למכלול מעשיו של הנאשם: המעשים כולם דומים, בוצעו בפרק זמן לא

ארוך, יחד עם אותם אנשים ופגעו באותם ערכים מוגנים. לפיכך ניתן לראותם כמעשה עברייני אחד.

רבות נאמר על החומרה שבעבירות גניבת הרכב. עבירה זו פוגעת בקניינו של בעליו החוקי של הרכב ומעבר לנזק הכלכלי הישיר לבעל הרכב, נגרם נזק כלכלי עקיף לציבור כולו, הנושא בעלות הגבוהה של פרמיות הביטוח. מעבר לכך, ככל עבירת רכוש, גם עבירה זו כוללת בתוכה סיכון להתפתחותו של אירוע אלים במקרה של היתקלות בבעליו של הרכוש, או בגורמי אכיפת החוק, אשר ינסו למנוע את גניבתו - כפי שכמעט קרה באישום הראשון, במהלכו הנאשם נהג באופן פוזז על מנת להתחמק משוטרים.

בית המשפט העליון עמד זה מכבר על תופעת גניבות הרכב במדינה, ועל הפגיעה הקשה לחברה שזו יוצרת. ראו לדוגמה דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 11194/05 **עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.05.06):

למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך.

ר' גם ע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, פסקה 4):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות."

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את העובדה שמעשיו של הנאשם ושל שותפיו באישומים הראשון והשלישי התבצעו בצוותא, התאפיינו בתכנון מוקדם, בחלוקת תפקידים וידע "מקצועי" וכללו שימוש בצידוד יעודי וידע מקצועי לא שגורתיים, לרבת שיתוף פעולה עם אזרח ירדני. כמו כן אביא בחשבון כי גניבת מכונית המשמשת להסעת נכה (באישום הראשון) גורמת לפגיעה בבעל הרכב החורגת מהנזק הכלכלי, שכן היא משביתה אותו מתנועה ומשבשת קשות את שגרת חייו, הקשה ממילא.

מנגד אביא בחשבון, כי מידת הסיוע שהושיט הנאשם באישום השני אינה ברורה, ואין לפני כל ראייה אם בסופו של דבר הנאשם בכלל ראה את המכונית הגנובה - ובטח שאין ראייה כי קיבל אותה. משכך אישום זה יבלע בעיקרו באישומים הראשון והשלישי.

פסיקה עקבית אשרה, קביעת מתחם של 8-24 חודשי מאסר, לגבי גניבת רכב בדוד, המבוצעת בדרך שגרתית. ר' לענין מתחמי הענישה אשר נקבעו לענין עבירות דומות עפ"ג 26529-08-13, אבו סרחאן, ע"פ 7163/13, כסוואני, ע"פ 2519/14, ענאד ועפ"ג 11136-02-13, אבו נאב ועפ"ג 42119-11-17, אדריס. המקרה שלפני חורג לחומרה במידה

ניכרת מהמקרים השגרתיים, הן משום שמדובר בשני אירועים נפרדים והן בשל התחכום הרב הכרוך בביצוע המעשים, כפי שפרטתי למעלה.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מכלול המעשים בהם הורשע הנאשם הוא מאסר לתקופה שבין ששה עשר חודשים ועד ארבע שנים.

מעורבים נוספים

להשלמת התמונה אציין, כי עניינם של נאשמים מס' 1, 3 ו- 5 טרם הסתיים, שכן הם הודו וצרפו את התיק להליכים אחרים שהתנהלו נגדם.

נאשם מס' 4 הורשע במסגרת הסדר טיעון "סגור" בשתי עבירות של סיוע לקשר וסיוע לגניבת רכב ועבירות נלוות, ונגזר עליו מאסר למשך 18 חודשים. הצדדים נמקו את ההסדר בקשיים ראייניים.

נאשמים מס' 6 ו- 7 הורשעו בעבירות של שמוש ברכב ללא רשות, במסגרת הסדר טיעון "סגור", ונגזרו עליהם עונשי מאסר של 3 ו- 6 חודשים שרוצו בעבודות שירות. הצדדים נמקו את ההסדר בכך שחלקם של נאשמים אלה בפרשה היה שולי, ובכך שמדובר בשני צעירים ללא הרשעות קודמות.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות

הנאשם יליד 1992, לחובתו הרשעה קודמת בעבירת אלימות, בגינה נדון למאסר מותנה. לאחרונה נישא ולדברי בא כוחו מצפה לילד. קודם למעצרו עבד בעבודות מזדמנות.

הנאשם קיבל אחריות למעשיו לפני שירות המבחן והביע עליהם חרטה. להערכת השירות ברקע המעשים התנהגות אימפולסיבית, העדר יכולת לשקול השלכות מעשיו ולהמנע מהתנהגות פסולה וחבירה לחברה שולית.

להערכת שירות המבחן הנאשם אינו בשל להליך טיפולי, שכן אינו מודע לקשיים שבהתנהלותו, ואין לו מוטיבציה לערוך שינוי בחייו.

לאור אלה, שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו, אשר גם אם באה בשלב מאוחר, יש בה ללמד על קבלת אחריות למעשים, לפחות מהבחינה הפורמלית.

עוד זקפתי לזכות הנאשם את העובדה שזוהי מעורבותו הראשונה במעשים דומים, ושזהו מאסר ראשון שנגזר עליו.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שהוא אדם בוגר, האמור להבין את משמעות מעשיו ולהמנע מביצוע עבירות. כמו כן זקפתי לחובתו את התובנה המצומצמת לחומרת מעשיו ואת החשש כי ישוב ויבצע מעשים דומים, כפי שעלה מהתסקיר.

כמו כן הבאתי בחשבון את העונשים אשר נגזרו על מעורבים אחרים.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונשים הנמצאים בצידו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו. לא ראיתי מקום לקבל את ההמלצה להשית על הנאשם מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, שכן הדבר מהווה חריגה ממשית ממתחם העונש ההולם, ואין לכך הצדקה במקרה זה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרים חודשי מאסר בפועל. הנאשם יתייצב למאסר ביום 27.10.19. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.
- ב. שבעה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור כל עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור כל עבירת רכוש שהיא עוון, קשר לפשע או נהיגה פוזת תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. ארבעה חודשי פסילה בפועל. הנאשם יפקיד את רשיונו עד יום 29.9.19. תקופת המאסר לא תמנה, והפסילה תתחדש לאחר שחרורו של הנאשם ממאסרו.
- ה. שלושה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' אלול תשע"ט, 08 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.